

I Księga Samuela

Rozdział 3

1. Młody Samuel usługiwał Panu pod okiem Helego. W owym czasie rzadko odzywał się Pan, a widzenia nie były częste. 2. Pewnego dnia Heli spał w zwykłym miejscu. Jego oczy zaczęły słabnąć i już nie widział. 3. A światło Boże jeszcze nie zagasło. Samuel zaś spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. 4. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: Oto jestem. 5. Potem pobiegł do Helego, mówiąc mu: Oto jestem: przecież mnie wołałeś. Heli odrzekł: Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać. Położył się zatem spać. 6. Lecz Pan powtórzył wołanie: Samuelu! Wstał Samuel i poszedł do Helego, mówiąc: Oto jestem, przecież mnie wołałeś. Odrzekł mu: Nie wołałem cię, synu mój. Wróć i połóż się spać. 7. Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. 8. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: Samuelu! Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: Oto jestem, przecież mnie wołałeś. Heli zrozumiał, że to Pan woła chłopca. 9. Rzekł więc Heli do Samuela: Idź spać! Gdyby jednak ktoś cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha. Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu. 10. Przybył Pan i stanawszy, zawołał jak poprzednim razem: Samuelu, Samuelu! Samuel odpowiedział: Mów, bo sługa Twój słucha. 11. Powiedział Pan do Samuela: Oto Ja uczynię taką rzecz Izraelowi, że wszystkim, którzy o niej usłyszą, zadzwoni w obydwu uszach. 12. W dniu tym dokonam na Helim wszystkiego, co mówiłem o jego domu, od początku do końca. 13. Dałem mu poznać, że ukarzę dom jego na wieki za grzech, o którym wiedział; synowie jego bowiem bluźnią Bogu, a on ich nie skarcił. 14. Dlatego przysięgłem domowi Helego: Wina domu Helego nie będzie nigdy odpuszczona ani przez ofiarę krwawą, ani przez pokarmową. 15. Samuel leżał do rana, potem otworzył bramę przybytku Pańskiego. Samuel obawiał się jednak oznajmić Helemu o widzeniu. 16. Lecz Heli zawołał Samuela i rzekł: Samuelu, synu mój! On odpowiedział i rzekł: Oto jestem. 17. [Heli] powiedział: Co to za słowa, które [Bóg] wyrzekł do ciebie? Niczego przede mną nie ukrywaj! Niechaj ci Bóg to uczyni i tamto dorzuci, gdybyś ukrył coś przede mną ze słów, które do ciebie powiedział. 18. Samuel opowiedział więc wszystkie te słowa i nic przed nim nie przemilczał. A [Heli] rzekł: On jest Panem! Niech czyni, co uznaje za dobre. 19. Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię. 20. Cały Izrael od Dan aż do Beer-Szeby poznał, że Samuel zyskał potwierdzenie jako prorok Pański. 21. I nadal Pan ukazywał się Samuelowi w Szilo, przez słowo Pańskie.